

Pinse Ung

HVEM ER GUD?

Jeg ER

Bibeltekst:

2 Mos 3:14, Gud svarte Moses, Jeg er den Jeg ER, og han sa: slik skal du svare israelittene. JEG ER har sendt meg til dere.

Fokus:

Gud er ikke en historisk figur, som bare har vært og heller ikke en figur som vi håper å oppleve en eller annen gang. Gud er her og nå!

(Eks. Moder Theresa). En historisk person som mange kjenner til, men som ikke kan gjøre noe for oss i dag.

Eks. Fotballlag gjør det dårlig, håper det går bedre når man får ny trener. Man venter på at den rette skal dukke opp.....

Vennskap- bare jeg får en sånn venn- ordner det seg.

Kjæreste- bare den riktige kommer på plass så.....

Utdanning...

Moses hadde flyktet fra Egypt, fordi han hadde gjort noe galt (drept en person). Han jobbet som gjeter ute i ødemarken, og en dag åpenbarte Gud seg for han der. Rett foran ham sto en tornebusk i full fyr. Han hørte en stemme fra tornebusken som sa: Jeg er din fars Gud, Abrahams Gud Isaks Gud og Jakobs Gud. Moses skjulte ansiktet, for han turte ikke se.

Stemmen fortalte videre at han hadde sett folket som led i Egypt og at han ville fri dem fra fangenskapet.

Moses sa til Gud: Hvem er jeg, at jeg skulle gå til Farao, og så føre Israels barn ut av Egypt
(v. 11)

Moses spør Gud om hva han skal si, slik at de skjønner hvem som har sendt han.
v.14 Gud sa til Moses: Jeg ER den jeg ER! Dette skal du si til Israels barn. Jeg ER Har sendt meg til dere.

Pinse Ung

Moses reiste tilbake til Egypt, og gikk til Farao for å få frigitt israelsfolket. Farao nektet selvfølgelig. Dette var jo de beste slavenes han hadde. Moses gjorde da en del tegn, for å bevise at Gud ER, og ikke bare var noe de snakket om. Dette så ikke ut til å hjelpe nevneverdig på Farao. Ikke før den kvelden hvor Israelsfolket feiret påske, og Gud drepte alle førstefødte i hele Egypt (bortsett fra i de husene hvor de hadde merket dørene med blod fra et lam: (dette kan vi komme tilbake til i en senere samling))

En av de drepte var også sønn av Farao. Farao innså nå at Gud ville at folket skulle få gå. Folket fikk da gå i fred ut av Egypt, 600 000 menn til fots, pluss kvinner og barn. Etter hvert ble Farao klar over hva som var i ferd med å skje, og samlet sammen hæren sin for å hente de tilbake.

Farao og hæren ble stoppet av en ildsøyle rett før de nådde Rødehavet. På andre siden av ildsøylen ventet Israelsfolket på at noe skulle skje (filmklipp)
<https://www.youtube.com/watch?v=OqCTq3EeDcY>

Etter at Israelsfolket hadde kommet seg gjennom, satte Farao og hæren etter. Rødehavet lukket seg over dem, og hele gjengen druknet. Israelsfolket var endelig FRI!

Over på den andre siden, innså de nå hva som hadde skjedd den siste tiden, og at det var Gud som stod bak det hele. Han VAR ikke bare noe fra tidligere tider. Nå ble Gud til JEG ER for Israel også. De stoppet opp og begynte å takke Gud for at han ER.

Det kan ofte være på samme måte for oss i dag. Det er vanskelig å se at Gud ER. Vi ber, men får ikke svar AKKURAT nå. Og kanskje vi ikke får det på den måten vi helst vil ha det heller.

Likevel, når man etter en tid stopper opp, og ser tilbake på ting man har opplevd, vil man kunne se at Gud hele tiden har vært der- sammen med en.

(Her er det bra med et personlig vitnesbyrd om at man har opplevd at Gud ER.)

Et tips; -Gud drepte alle førstefødte, hele hæren druknet- .

Det er det som skjedde, men dette kan nok skape en del tanker hos barna. "Er Gud en gud som dreper, jeg trodde han bare var god. Han sier til og med i de ti bud at vi ikke skal drepe."

Vær bevisst disse tankene. Og ha en forklaring klar til dem. Tror det er viktig å åpne for spørsmål.